

ANNA RÉTI MELLÉKLET

KÉZTÖRÉS A SZENT ANNA RÉTEN, GYÓGYULÁSA SZŐKEFALVÁN

1999. december 8-án, Szeplőtelen Fogantatás ünnepén Budapesten, a Normafánál, a Szent Anna kápolnához vezető úton (ragyogó napfényes időben) kis jégdarabon elcsúsztam és úgy éreztem, hogy a jobb könyökömre estem. Azt hittem, hogy a könyököm tört el, ugyanis a jobb kezemben virág és vízzel telt műanyag flakonok voltak, nem akartam, hogy tönkremenjenek. Az esés után semmit nem tudtam fogni. Mint később kiderült, a jobb csuklóm tört el. A törés nagyon erős fizikai fájdalommal járt, ennek ellenére a célokat elértem, mert a Szent Anna kápolna vasrácsos ajtajára és a Kereszt szárára az általam vitt műanyag flakonokat egy kézzel fel tudtam kötni, azokba a virágokat elhelyezni és vizet önteni. Ezután gépkocsival hazamentem. A gépkocsit Budapesten keresztül a legnagyobb forgalomban a lakásomig (Kispestre) bal kézzel vezettem ¹. Kiszálláskor a jobb kezem használata nélkül ismét kissé elcsúsztam. (Ez utóbbit jelentettem be elsősegély kéréskor az orvosi rendelésen.)

Lakásomról az SZTK sebészetére mentem, ahol a jobb kezemet azonnal (1999. december 8. 14.30-kor) megröntgenezték. Megállapították, hogy a jobb könyökömnek semmi baja nincs, viszont a jobb csuklómon ízületbe hatoló darabos törés történt és egy szabálytalan alakú csontdarab kitört. A jobb alsó karomat begipszelték. Tekintettel arra, hogy a fizikai fájdalom nem csökkent, a törés helyét 1999. december 15-én - a gipsz levétele után - megröntgenezték, majd ismét begipszelték. A felvétel alapján megállapították, hogy a tört végék helyzete változatlan. A gipszet 2000. január 20-án levették, azonban jobb kezemet - a tornáztatás ellenére - használni továbbra sem tudtam (nem voltam képes még arra sem, hogy az előszoba zárjában a kulcsot elfordítsam, igaz kicsit nehezen fordult). A jobb csuklóm ezután is minden mozdulatra fájdalmas volt, mert a kéz mozgásakor a letört csontdarabka az ízületet sértette.

A Jó Isten kegyelméből 2000. március 7-én Dr. Molnár Gyula diakónussal és fiammal Szőkefalvára érkeztünk, hogy jelen legyünk Drága Szűzanyánk másnapi (hamvazószerdai) jelenésén. Megérkezés után, beszélgetés közben a plébános atyának feltűnt, hogy csaknem mindig fogom a jobb csuklómat. Kérésére elmondtam, hogy mi történt velem a Szent Anna réten az elmúlt év decemberében. Plébános atya, Gyula bácsi, fiam és én a kiválasztott Rózsikát este meglátogattuk. A látogatás végén (szentmise után) plébános atya elmondta Rózsikának az esetet, aki csuklómat megfogta. Együtt imádkoztunk. Rózsika Drága Szűzanyánknak áldását kérte kezem törött részére. (Az ima után a világtalan Rózsika által meglátott Égi Villanást én nem észleltem.) Alapvetően már másnaptól, Hamvazószerdától gyakorlatilag megfeledeztem a jobb kezemről. Azzal bármit csinálhattam, a csuklómat nem éreztem. Ezután még néhányszor elmentem gyógytornára. A Traumatológiai Intézet főorvosa a beszámolóim ellenére még további terápiát javasolt, azt mondta a törés még nem gyógyult meg. Pedig éreztem, hogy teljesen meggyógyult: gyorsan és véglegesen. (Törött jobb kezem film-felvételeit az Országos Traumatológiai Intézet irattárában helyezték el. A törésről és a rendkívüli gyógyulásról az eredeti felvételek alapján 2005.04.19-én készített igazságügyi orvosszakértői vélemény eredeti példánya Dr. Huszár Istvánnál, az ország egész területére kijelölt igazságügyi szakértőnél található.)

ESŐ A SZENT ANNA RÉTEN

A jó Isten ajándékeként 2009. Szeplőtelen Fogantatás ünnepén (december 8.) is meglátogattam Budapesten a Normafánál a Szent Anna rétet, e történelmi, **isteni próféciával kihirdetett, kitüntetett helyet**, ahol a Szent Anna Kápolna (1) és a Szűzanya Kápolnájának felépítésére emlékeztető Kereszt (2)

¹ A balesetet a fájdalommal együtt nagyon megköszöntem az Úr Jézusnak, Égi Édesanyámnak Szűz Anyámnak, és Égi Nagymamámnak Szent Annának. Felajánlottam a Regnum Marianum felépítéséért, ugyanis azon a napon emlékeztek meg Keglevich atya vezetésével a Regnum Marianum lerombolásáról, és imádkoztak a lerombolás helyén, annak ismételt felépítéséért. A Szent Anna rétről oda mentem volna. Nem tudtam elmenni, de lélekben azonban, mint "regnumos imádkozó", velük voltam.

található. Mindkét helyre, mint minden évben, virágot vittem [1]. Lakásunkról – száraz, de borongós időben - reggel 6 óra után néhány perccel indultam, ernyő nélkül, vattával bélelt ballon bevonatú kabátban. Amikor a Normafánál az autóbusról leszálltam, javában zuhogott az eső. Gondolkodtam, hogy elinduljak-e, mert a buszmegállótól az út nekem száraz időben is mintegy 15 percig tart. A virágcsokrok nálam voltak, úgy döntöttem, az eső ellenére lemegyek a Szent Anna rétre. A zuhogó esőben – Rózsafüzért imádkozva - elindultam. Menet közben feltűnt, hogy sem a szövetsapkám, sem a bélelt télikabátom nem ázott át, jóllehet a térdig érő kabátom ballon huzata kívülről fénylett az esőtől, csorgott róla a víz. Nem éreztem, hogy a sapkám is átázott volna, sőt érdekes módon az arcomra egy csepp eső sem esett. Megérkezéskor elhelyeztem a virágokat és fedeles mécseseket is gyűjtöttem. Égve maradtak. A zuhogó eső a tervemtől eltérített, a helyszínen – ahogyan szoktam - nem tudtam egy teljes Rózsafüzért elimádkozni. Visszaindultam. Összesen mintegy 40-45 percig zuhogott rám az eső. A végállomáson éppen bent állt az autóbusz (90/A), arra csuromvizesen felszálltam. A busz indulásáig le sem ültem, mert úgy éreztem, hogy az ülés a kabátomtól nagyon vizes lesz. A jármű indulásakor már észrevettem, mintha nem lenne olyan vizes a kabátom, a sapkám pedig egyáltalán nem volt átázva. Ekkor leültem. [Utazás közben gondoltam, ha hazaérek, kabátot váltok, mert 12 órára ki kell érnem a Regnum-Kereszthez, a Kemenes Gábor atya által vezetett Rózsafüzér imádkozásra.] Néhány megálló után tapintom a kabátomat. Meg volt száradva. (Más esetben, ha valaki a zuhogó esőben ázik 40-45 percig, és nem vízhatlan kabát van rajta, még az alsóneműje is vizes lesz.) A kabátom bélése – érthetetlenül - egyáltalán nem volt vizes. Érdemtelenül, méltatlanságom ellenére csodálatos kegyelmet kaptam. Az 1917-es Fatimában éreztem magam, amikor a jelenlévők hatalmas záporban eláztak, de fél óra múlva, a Szűzanya jelenésekor teljesen megszáradtak. Hazaérve a kabátomat nem kellett szárítani. A Rózsafüzér imára (esővédő kiegészítővel) abban mentem el. --- Itt a Regnum-Keresztnél újabb kegyelemben részesültem. Négy Rózsafüzért mondtunk. Végig esett az eső. Én a Világosság, a Fájdalmas és a Dicsőséges Rózsafüzér alatt az előimádkozó testvér fölé kinyújtott karal tartottam az ernyőt, hogy a tized imádkozása alatt az egyik kezében a mikrofont, a másik kezében a Szentolvasót tarthassa és a mikrofon be ne ázzon. Csodálatos módon a 150 Rózsafüzér-ima alatt a kinyújtott karom nem fáradt el. Hogyan volt ez lehetséges? Nem tudom. De igen! A Szűzanya Szent Anna rétről kisugárzott kegyelméből. Az angyalok tartották a karomat és vele az ernyőt. --- Nagyon köszönök Neked mindig és mindent Drága Szűzanyám, Általad és Szent Fiad által Mennyei Atyánknak, valamint Szentlélek Istenünknek.

[1] A Kereszt az Úr Jézus és a Szűzanya által - az 1930-40-es években Natália nővér útján - megépíteni kért Világ Győzelmes Királynője Kápolna helyének közelében áll. Megváltónk és Szent Édesanyja a Kápolna felépítését a Neki felajánlott ország, Magyarország II. világháborútól történő megmenekülése, valamint Égből kapott feladatának elvégzése érdekében kérte. A Kápolnának 1942-ben már fel kellett volna épülnie, azonban alapkövét csak 1944. december 8-án rakták le és áldották meg. Építését – Dr. Serédy Jusztinián bíboros hercegprímás atya nyomatékos kérése ellenére - az akkori kormány elodázta, amelynek országunk „itta meg a levét”. Ismeretes, hogy az építés elmaradásának következtében - felmérhetetlen, napjainkig gyűrűző és - szavakkal le nem írható erkölcsi és hatalmas anyagi veszteségeink keletkeztek. Az alapokat a háború után a kommunista rendszer felszedette, az oda szállított építési anyagot széthordták. A Kereszt emlékeztet arra is, hogy Mindszenty bíboros hercegprímás atya 1947. szeptember 25-én megáldotta és ismét lerakta a Kápolna alapkövét. A Kereszt szárára és a Kápolna ajtajára 1996-tól 2016-ig minden évben december 8-án virágot (3-3 szál fenyőággal díszített fehér szegfűt) helyeztem el és a helyszínen minden alkalommal Rózsafüzért imádkoztam a Kápolna és a lerombolt Regnum Marianum templom felépítéséért.